

[Aase Olesen]

Sociale forhold ændrer sig frygtelig hurtigt. Hvis retssikkerheden var ligefrem proportional med antallet af instanser, skulle vi sandelig have ti. Det er jo desværre ikke tilfældet, og derfor synes jeg slet ikke, denne argumentation holder.

Jeg vil gerne sige til hr. Tinning, som kom med et argument mod loven, nemlig at man nu indførte en frist på fire uger, at jeg har ikke taget stilling til det her til førstebehandlingen. Det, jeg sagde, var, at der skulle stærke argumenter til at overbevise os om, at det ikke var rigtigt at få en jurist, en ekstra jurist kan vi sige, ind i amtsankenævnet. Det var i den sammenhæng, jeg sagde det.

Når jeg ikke har taget stilling til de 4 uger her ved førstebehandlingen, skyldes det, at jeg anser det for en detalje, men jeg efterlyste netop nogle høringssvar. Jeg vil gå ud fra, at Kommunernes Landsforening, og hvad det ellers kan være af instanser, har nogle synspunkter om det, sådan at man kan få at vide, hvad de folk, der arbejder med tingene, har at sige om det. Jeg ved ikke, om jeg forstod ministeren rigtigt, at vi kunne få de svar i udvalget, som er afgivet. Hvis det er tilfældet, synes jeg ærlig talt, at det er dårligt, at vi ikke har fået dem inden førstebehandlingen. I fredags havde vi en behandling af et lovforslag, hvor der direkte stod i bemærkningerne, at kommunerne ikke havde nået at svare endnu. Ministeren sagde, at det havde de sandelig, men vi havde bare ikke fået dem. Jeg synes, at regeringen skulle lægge sig efter, hvis den har tid til det, at få de lovforslag, den har, ud til høring, sådan at vi har høringssvarene. Vi skal ikke læse op af dem her, men det har en vis betydning, hvad f.eks. de kommunale organisationer mener om lovforslag som disse.

Jeg fik vist ikke noget svar på, hvorfor man ikke kunne få at vide, hvad den arbejdsgruppe, der har beskæftiget sig med remonstration, har sagt. Vi får bare at vide, at den har afgivet en redegørelse, og at den ikke synes, det er en god idé. Men det havde dog været en god idé, hvis vi kunne have fået at vide, hvad argumentationen er, hr. minister. Kan vi ikke få at vide, hvorfor det er så dårligt? Hvad er det, der er i vejen?

Så kunne jeg måske slutte med at drille ministeren lidt, når han siger, at hvis vi skulle have taget det hele med denne gang, kunne det nemt været gået, ligesom det gik sidst.

Hvis nu ministeren ville foretage nogle kildehistoriske studier, ville han finde, at den daværende socialminister, Ritt Bjerregaard, såmænd havde et stort, komfortabelt flertal for sit lovforslag bestående af næsten alle partier inkl. fremskridtpartiet og det konservative folkeparti. Men dengang var der nogle, der ikke kunne være i stue sammen og gennemføre et forslag, selv om der var flertal for det. Den slags eksisterer jo ikke mere, så nu går det nok meget bedre.

(Kort bemærkning).

Alice Faber (SF):

Jeg vil gerne sige til fru Aase Olesen: den nævnte mulighed for at anke nogle afgørelser er ikke ensbetydende med, at der skal laves flere instanser. Det synes jeg heller ikke jeg nævned. Man kan godt anke til de nuværende instanser.

Tinning (VS):

Jeg kan forstå, at det ikke er socialministeren selv, men nogle andre, der har givet dette lovforslag en undertitel, som lyder »Begrænsning af klageadgangen m.v.«. Det er ikke noget, vi andre har fundet på, selv om det er fuldstændig rigtigt, men det er nok sket et eller andet sted i bureaukratiet.

Derudover kunne jeg godt tænke mig at få lidt mere at vide om 4 ugers reglen, for socialministeren gjorde en del ud af, at der her ikke var tale om – hvad enten det nu er begrænsning af klageadgang eller ej – forringelse af borgernes retssikkerhed. Helt enkelt er det sådan i dag, at en række bistandsklienter klager over en afgørelse mere end 4 uger efter, at de har fået besked om denne afgørelse. Nu bliver det i almindelighed sådan – nok med nogle undtagelser – at hvis der går mere end 4 uger, kan man altså ikke klage efter bistandsloven, og det skal der stå. Det kan jeg ikke få til andet end en forringelse af disse klienters retssikkerhed.

Det hænger sammen med, at vi veldokumenteret, videnskabeligt osv. har viden om, at disse bistandsklienter – det er i øvrigt ikke særlig overraskende – har svært ved at hitte ud af ankesystemet, fordi nogle af dem simpelt hen ikke ved, at det eksisterer, og andre ikke aner, hvordan de skal bruge det. Så kan vi andre selvfølgelig sige, at det jo bare er at skrive en lap eller tage en knogle og sådan